

Vzájemná korespondence benediktina, básníka, prozaika, překladatele, literárního a výtvarného kritika a malíře Sigismunda Boušky (1867–1942) a katolického kněze, básníka, národopisce, autora próz a románů Jindřicha Šimona Baara (1869–1925) je zajímavým písemným korespondenčním celkem a důležitým dokumentem pro badatele v rámci několika oborů – pro literární historiky, církevní historiky, kunsthistoriky, translatology, hudební teoretiky, folkloristy a regionální badatele. Korespondence souvisí úzce s hnutím české Katolické moderny konce 19. a počátku 20. století a je důležitá i pro studium osobností a tvorby obou pisatelů. Potvrzuje, jak důležitým pramenem pro bádání korespondence může být, obzvláště dochová-li se v souvislejší řadě. Připomíná také, jakým zajímavým momentem je knižní vydání korespondence, které povyšuje edici korespondence na jakýsi specifický druh literárního žánru, podobný či lépe řečeno příbuzný memoárové literatuře. Má své naprosto nezastupitelné místo pro dokreslení, zpřesnění, objasnění (nebo naopak zkomplikování) výkladů a hodnocení všech odborných prací.